

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Til Fru Gustava Eleonora Lindale
uti Norrköping.

Sjurdagen.
Stockholm, den 21 Aug. 1792.

93

Se nu, Lilla Lösa Stafva, har jag den glädjen at skicka Dig den ena vackra
Brevchen efter den andra. Här får Du en Klagan öfver Gustaf III:s Död, oih med
nästa Post et Landqväde på Daphnes födelse-dag; men då att detta hör ihop
med den Nittonde Augusti, så vil jag göra Lilla Stafva bestäkt för denna Dag,
en af mine rätt fälles Dagar. Dock för at icke ständigt agera en Krönike-
förfvare, utan äfven mellanåt lyfta mig litet i höjden eller til Nådigheten
af den pragmatiska Stylen; så vil jag söka binda den ena Händelsen ihop
med den andra. I Fredags, sedan jag uti Resan Dokladan hade förfeglat
min Norrköpings-Brevne och expedierat Din Johns diverse Dok-Paketer, =
uti hvilka min Stafva också finner de så aldrakäraf vackra Landskap-
presenterna af Bröderne Giske och den så aldeles pastorale Romanen Estelle, =
hade något tycke af Barbro didén, det örnade sin mun och frågade efter
vägen til Hofstor Gjöwell; jag svarade, at Dikken allena skilde oss at;
derpå infann sig en djup Reverens och en kärvänlig Hälsning ifrån min
Stafva, med förmälan, at Miss d'Alton vore ariverad ä Lufti och ville göra
vårt Hus den äran af et Besök. Vi kommo således genast uti Ören och glad
talan med hvarandra, jag frågade min Mans namn, som sade sig heta
Dören och vara en välbeställd Notarius uti Sued. Hofrätti; frågades vidare
hur han kom at vara Introduktör hos Miss d'Alton? svarades det vara
en Bekantskaps dem emellan de longue main eller att ifrån Sjouren på
Sjippång, och at de nu slagit följe på Resan til Stockholm, hvarifrån dock
hon skulle resa til Baron Carl de Geer på Löffa, och han til Riks-Rådet Baron
de Geer på Frötuna vid Upsala. Väl! mycket välkomne i eftermiddag
kl. 5. Som Herr Notarien Dören fligit utom Dören, inträdde Herr Bibliothecarien
Wallenius ifrån Greifswald, dock väl förfärandes per Post. Denne min Resu-
ken Collega är Tröst-Son ifrån Upland, jyst väl fluderad, språkkunnig och
sitter, af et glädt och vackert utseende, Svenske och Gustavian med hela Själen,
min vän sedan flera år, en Man vid 30 år. Sedan han ej förmodde träta sig
til en Lyfta i Upsala, ehuru han kunde träta på både Grekiska och Latin;
så vände han sig til vår Sjtska Högskola i Greifswald, och sitter nu där
Nico-Bibliothecarius med skäligen goda vilkor, och var under Kriget en
nitfull Anhängare af de Svenska Värnerns framgång, samt höll öfver
Freden

Til hans unga år: välförskämd

Freden en oration på Latin, som uti Ciceros' Språk lagas af Svensk Dled, af Svensk Känsla uti hvarje rad. Han kom förl. Somman hit öfver, hälgade genast på mig, presenterades för mor och doter, blef hema fradd, fattade tycke för Louise, blef ^{helt} mjältjuk när han fick veta henne vara förlöfvad, och repte med detta så vackra ~~val~~ till Gyskland tillbaka. Men, bevara Gud! detta val förändrades till förtroflan, när han fick tidningen om Gustaf's död och död. Hans Hjerta lödde, och för at något lindra detta sit lidande skref han en Klage-sång, tillika uti Ossans' egna styl, hög, stark, rik på tankar och känsla, merändels' prydd af hårda ord; hämtade utur en omild, en oöfvervunden Natur. Denna sin Klagan dedicerade han till Louise under namn af Almas Wollgjör's Doter, och detta vackra Vedermåle både af Fröhet, Vänskap och Snille fick jag med Lyfka Refren. Jag ögnade dock blott Örefret, gick till min Dofquet i Kongs-trädgården, för at där i stillhet läsa detta vitterhets' Stycke, för at där njuta och värva. Efter hemkomsten fögnade jag Lösa Mor med alla dessa behagliga Nyheter, och om aftonen, då också talte varhoo' op, läste jag up denna Klagan med at den Declamation jag kunde, med al den Känsla jag borde äga. Alla värdes, alla prisade Skaldens Snille, alla kände sig hans Hjerta förbundne.

Omedertid hade Miss d'Alton med sin unge Viaggiatore varit här öf. Lösa Mor och den Engelska Dumen syntes blifva vänner, och när döfstas Henskapet kommer at i vinter residera här i Stockholm, hoppas jag bekansskapen skal blifva närmare gjord. Jag tog lilla Doren af sides, visade honom mina rum och mina vackra Gafflor, dock näst för at därunder forska efter hans Sankar och Stycken. Han fode mig hämnigä väntligen uprigtigt sin Sinnes' Ställning; men hans röst var merändels så nedstämd uti det ångliga, ah när han någon gång skulle le, så lag ändå den mjältjuka minen på botnen af ansigtet. Således var han åter i det affeendet för ingen del lik min lidens. För den öma Vänskapens fann jag honom dock mycket sticketig och lugad. Miss d'Alton hade däremot något karlagtigt både i utseende och hela sit väfende, vacker i den manlige Stylen, så at, om jag finge förminka hennes Väsa och öfriga traits du visage, skulle jag finna nog mycket likhet emellan hennes' och dit ansigte. Det tyckte också flera, äfven Pastor Lattreau, som då tillika var här öf, och hade fört hit henne i Skåne.

Om lördagsgår förmiddagen kom talte och hämtade Lösa Mor med sig till Klaga, hvarest han först kom hem i går aftons. Där drickes Öronn, där åtes och rides, där prelas' Dofstorn, kort sagt. Där leved on ne peut pas mieux. Lilla demise skulle dock ej få veta af Bibliothecar. Wallenius Galanterie, utan skulle jag komma till om söndagen dit ut och presentera henne denna offerande ifrån et dand, som hon kanske hvad det lider ännar besöka.

So nu först kommer jag tillbaka til min Nittonde Augusti. Det är sant:
Gustaf är död, och Himmet af den Nittonde Augusti synes ha få många utfloktadt;
men hos mig leper Himmet af både Konung och Revolution beständigt. Jag
ägde hela denna Dag et lyckofullt ögon inom mig, alt var i ordning utom mig;
jag läste i anseende til Söndagen först et godt Guds ord, skref härpå det bref
til Louise, som utföljer affskriften af Klagan; och när det var färdigt, får jag
bref ifrån unge Slev Nordström med et mig åter tilegnadt Landtkars-Gråde,
kalladt Daphnes Födelse-dag. Han var yngre Dotter af Menalcaos, Gader til
trene Barn, en Son och 2: ne Dottrar, lyckelig uti dessa fina Barn, och som på
Daphnes Födelse-dag förenar henne med Slevens Samon. Af denna Händelse med
sina Afterspiner har han gjort en den skönaste Satla, visar en Scene, uti hvilken
Kärleken och Dygden gå steg om steg med hvarandra. Du får sjelf föma om
den unge Idyllistens Talent, då du med nästa Post får detta hans Snilla-morf uti
affskrift, jämte mit svar til honom. Jag hoppas få glädje af den Gossen, och
det behöfver jag, som nu dagligen uphämtar Song och en Otack utan like
af den stultens Adolf, denne var fordom så älskade Adolf, som vi så ofta
förlåtit, för at en gång få uphöra at förlåta, som dock med sina ångla-ord
och sin ångla-ryflyn befvikit oss alla, och lever nu uti en ordentlighet,
som jag hvarken vil eller kan för Dig beskriva. Dock jag går straxt ifrån
dessa ämne på denne Dag. Sedan jag läst och här och där rättat min
Henrics vackra Landgråde, skref jag et späligen långt bref til Baron
Alströmer, at sedan med min af diverse Prädiktor och Förfriskningar
unfägnade Antiquarius en trefelig Middag, kirlade, läste en Courier
du Rai-Rhin, skickade efter Skyrvagnen och åkte ut til Slaga, för at uti
egna händer lämna Alma sin vackra Douquet. Straxt utom Pulken stod
en blind man vid vägen och spelte, hvilken dock lären vara så beundrad uti
Almanackan och Övriga Historien, at han visste Söndagen i år hafva fallit
på den Nittonde Augusti, och at en Konung i Sverige, vid namn Gustaf III,
på en den Nittonde Augusti utfört en stor ^{Händelse} ~~Revolution~~: ty han spelte riktigt och
för Kära Lifvet up den bekanta Glädje-Lången:

Gustaf! Skål!

Den bästa Kung som Norden äger.

Slut ej täl --

Detta glädde mig in i Sjäten, och jag föng sedan hela vägen i vagnen
lämna dir, hvilken jag och ej fattan intonerar under mina Sjö-refor
uti Djurgårds-viken. Den öfriga Glädjen kan du delo Låsa uti Brevet
til Louise, delo säga Dig sjelf.

Lösa

Söta Mor är kär till Dig tusenfalt, och lärar med följta skrifva Dig till,
både för att säga Dig huru mycket hon håller af Dig och Din John, och
om kommissionen med Sidentyget för Din Svärjars Natbrocks. Kläffa den
föta Gubben och omfamna Din John å mina vägnar. Jag är af
hjärtat Din hogne och Smt tillgifne Fader Gyorwelly

Nå
gott o
får. Di
fåga
Louise
fiffa d
Mik
läror
Tuf
Belle
på he
NåDna
Kron
Ljoberg
liem
inika
m a k
Här
Dig, g
Dougu
til bu
ömjus
fåggga
Gofen
kär, o
måsta
Hälf
Helf a